

- 2) W jakim zakresie wyrażenie „przewóz osób w ramach przewozów regularnych, których trasa nie przekracza 50 km”, użyte w art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 561/2006 ⁽²⁾, może być interpretowane w ten sposób, że ma ono zastosowanie do pracowników w ramach ich przemieszczania się do lub z miejsca ich pracy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1073/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300, s. 88).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) nr 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 maja 2015 r. w sprawie T-15/13 Group Nivelles/OHIM, wniesione w dniu 11 lipca 2015 r. przez Easy Sanitary Solutions BV

(Sprawa C-361/15 P)

(2015/C 337/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Easy Sanitary Solutions BV (przedstawiciel: adwokat F. Eijssvogels)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Group Nivelles BVBA

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe uchylenie przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sądu z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie T-15/13 na podstawie podniesionych zarzutów i towarzyszących im wyjaśnień, a także obciążenie strony przegrywającej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy

Część a):

Stwierdzając i orzekając, że wcześniejszy wzór włączony w inny towar aniżeli nowy wzór lub zastosowany w innym towarze aniżeli nowy wzór co do zasady ma znaczenie dla oceny nowości w rozumieniu art. 5 rozporządzenia nr 6/2002 tego nowego wzoru i że brzmienie ww. przepisu wyklucza uznanie wzoru za nowy jeżeli identyczny wzór został wcześniej udostępniony publicznie, niezależnie od tego, w jaki towar wcześniejszy wzór był włączony, względnie w jakim towarze został on zastosowany, Sąd naruszył art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 ⁽¹⁾. Uznanie przez Sąd, że „dana branża” w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 nie jest ograniczona do towarów, w które włączono wzór, względnie w których został on zastosowany, narusza prawo.

Część b):

Stwierdzając i orzekając, że wzór wspólnotowy nie może zostać uznany za nowy w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, jeżeli identyczny wzór został udostępniony publicznie przed wskazaną w tym przepisie datą, nawet jeżeli ten wcześniejszy wzór został włączony w inny produkt, względnie zastosowany w innym produkcie aniżeli towar – czy też towary –, które zgodnie z art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 są wskazane w zgłoszeniu, Sąd naruszył art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 5 rozporządzenia nr 6/2002.

Część c):

Orzekając, że art. 10, art. 19 i art. 36 ust. 6 rozporządzenia nr 6/2002 prowadzą do tego, że właściciel zarejestrowanego wzoru może zakazać osobom trzecim używania bez jego zgody tego wzoru, jak również każdego innego wzoru, który u poinformowanego użytkownika nie wywołuje innego całościowego wrażenia, we wszystkich rodzajach towarów, Sąd naruszył ww. przepisy.

Zarzut drugi

Stwierdzeniem zawartym w ostatnim zdaniu pkt 137 swojego orzeczenia Sąd przekroczył granice kontroli zgodności z prawem i tym samym naruszył art. 61 rozporządzenia nr 6/2002.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002 L 3, 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Roma (Włochy) w dniu 16 lipca 2015 r. – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Sprawa C-378/15)

(2015/C 337/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mercedes Benz Italia SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Pytania prejudycjalne

Czy dla celów wykonywania prawa do odliczenia, art. 168, 173, 174 i 175 dyrektywy nr 2006/112/WE ⁽¹⁾ interpretowane w świetle ustalonych w prawie Unii zasad proporcjonalności, skuteczności i neutralności, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym (a konkretnie art. 19 ust. 5 i art. 19a DPR 63/1972) i praktyce krajowych organów skarbowych, które wymagają odniesienia do struktury obrotów podmiotu gospodarczego również w celu określenia tak zwanych transakcji pomocniczych, nie przewidując metody obliczania opartej na faktycznej strukturze i przeznaczeniu nabytych towarów lub usług, która obiektywnie odzwierciedla części wydatków rzeczywiście przypadających na poszczególne kategorie działalności podatnika, a mianowicie na działalność podlegającą opodatkowaniu i niepodlegającą opodatkowaniu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).